

ג חשון

קובץ ראשון לחודש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ב'לשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

קפסולת מלחמת רמב"ם לילית
בספר זוהר נצא
מהגלות פרחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי"

אמר רבי תנאי משום רבי שמעון בר יוחאי: אין לו להקדוש ברוך הוא נבית גמזי אלא אצור של ידאת שמים שפאנד לישקו מן ידאת ה' היא אצור עולת ליל. וכל לפוד תורת הפוד אי אפשר להגיע לספת ידאת שמים.

תפילה מיוחדת לפני לימוד זוהר ביחד עם שולחן ערוך

הטלית של משי ותפרו בחוט משי לבן, יש לחוש בדבר לדעת רש"י שלא תהא שום תפירה למטה מג' ולמעלה מקשר גודל: הגה: וה"ה בכל מקום שתופר בחוט שהוא מין הציצית דחיישינן שפוא יקח אותו חוט לחומי הציצית (ת"ה סי' מ"ז בשם הגהות מומוני):

סימן טז

שעור טלית, ובו סעיף אחד

א. שעור טלית שהיב בציצית שיתבסס בו בארץ וברחב ראשו ורבו של קטן המתהלך לבדו בשוק, ואינו צריך אחר לשמרו: הגה: ואז היב בציצית ודוקא שהגדול לובשו פעמים עראי ויוצא בו לשוק

זוהר שולחן ערוך

אמר הקדוש ברוך הוא למחנות שלמעלה: מי שמתפלל, בין שיהיה גבור, בין שיהיה חכם, בין שיהיה עשיר; בזביות גבור, חכם בתורה, ועשיר במצוות – לא תבגס תפלתו בהיכל זה עד שיראו בו סימנים אלו, שנתן עצמו בו תקונים שלי. ומשום זה פרושה בעלי המשנה, אם הרב דומה למלאך ה' צבאות, תורה יבקשו מפיהו. למי שיהיה רשום בסימנים הללו בלבשו, תקבלו תפלתו. סימן אחד שיהיה רשום בתפלתו, בתכלת בכנפי מצוה ציצית, שהוא דומה לרקיע, שהוא מטטרון. דמותו תכלת שבציצית.

ומשום זה שעור הציצית פרושהו רבותינו, טלית שתקטן מתבסס בה ראשו ורבו.

ולתפרו בכגד אחר משום דעל כנפי בגדיהם בעינן וכגף זה לא היה מנגד זה בשעת עשיה.

ג. טלית מציצת בהלכתה שחלקיה לשתיים ובכל חלק יש בו כשעור להתעטף, ונשאר לכל אחת מהם ציצית אחת או שתיים, אין בו משום תעשה ולא מן העשוי.

ד. נקרע הטלית תוך ג' אצבעות סמוך לשפת הכנף, אינו רשאי לתפרו, ופרש רש"י דחיישינן שישתתיר מחוט התפירה ויניחנו ויוסיף עליו שכעה חוטין לשם ציצית, ולמעם זה אפלו נקרע כל שהוא לא יתפר. ולפי זה טלית של צמר שנקרעה תוך שלשה מתר לתפר האדנא דאין דרוך לתפר בחומי צמר, ורב עמרם פרש דמעמא משום דנקרע תוך שלשה לית ביה תורת בגד, וכמאן דליתיה דמי ואף על גב דתפריה במאן דפסיק חשוב ואי עביד ביה ציצית לא פטרה לטלית, ולפרוש זה אם נקרע ונשתתיר כל שהוא כשר, ויש אומרים דלרב עמרם לא נפסל אלא ציצית שהיו בו בעת שתפרו, אבל אם אחר שתפרו הטיל בו ציצית כשר, וירא שמים יצא את פלם היכא דאפשר.

ה. אם נקרע מנגב שהציצית תלוי בו ולמטה אם קדם הטלת ציצית לקרע שאותו ציצית היה שם בשעת הקרע, כשר, ואם נקרע ונשתתיר ממנו כל שהוא ותפרו. ואחר כך הטיל בו ציצית, אם הוא של צמר כשר לכלי עלמא, ואם הוא של שאר מינים שדרוך לתפר בחומי של אותו המין, לא יתפר לדעת רש"י, ואם נקרע ותפרו, ואחר כך הטיל בו ציצית אכא לספוקי.

ו. התופר חתיכת בגד בכנפי הטלית, וכן מה שנוהגים לתפר סביב הנקב שהציצית בו, אם

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עזרה, וכל שאין אל הם בצורה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכל תיקוני זוהר תיקון מ"ג)